

thăng..v.v.. Càng làm việc lâu với nhau, tình thân thuộc càng nảy nở ví như anh em sinh trưởng trong một gia đình. Tôi tin tưởng nơi người lính kỹ thuật và thích thú bay những phi vụ bay thử, giống như bay du hành hay bay hành quân vậy.

Nói đến khu trục, tôi không quên nhắc đến các anh vũ khí. Các anh hùng hực làm việc dưới nắng mưa không sờn lòng. Xem các anh vận chuyển, gắn bom nổ, bom xăng đặc hay hỏa tiễn vào phi cơ mau lẹ, chính xác không chê vào đâu được. Tuy thân thể, sức vóc, điều kiện sinh sống không bằng người lính Mỹ, các anh vũ khí dãi dầu sương gió, nắng mưa của vùng nhiệt đới, mà vẫn tươi cười, ngày này qua tháng nọ giỡn mặt với tử thần “chất nổ”. Đặc biệt toán tháo gỡ đạn dược, mìn nổ chậm mới khủng khiếp. Chỉ một phút sơ sẩy là đời các anh tan tành như xác pháo đêm giao thừa. Các anh đã xem sinh mạng của mình nhẹ như lông hồng, để mưu cầu sự an toàn sinh mạng của đồng đội. Các anh cao cả quá! Dầu đất nước ngày nay đã mất vào tay kẻ thù nhưng sao ai quên được các anh? Những người con yêu âm thầm của xứ sở! Hỡi những người lính kỹ thuật Không Quân Việt Nam! Chúng tôi, những người tung mây lướt gió ngoài ngàn dặm, được hưởng những hào nhoáng thế gian, nhưng trong thâm tâm, chúng tôi không bao giờ quên được những người bạn, người

anh em, đã hằng chuyên tâm lo lắng cho sự an lành của chúng tôi, bao nhiêu năm trường nơi chiến địa. Đặc biệt là những người bay những phi cơ quá cũ kỹ từ thời đệ nhị thế chiến như A-1, C-47, đẩy những đập vá khắp thân tàu, ngay cả kim loại cũng đã phải mòn!

Giờ đây, sau mười mấy năm lưu lạc, viết vài kỷ niệm gởi đến các anh, những người kỹ thuật Không Quân ưu tú của đất nước, như những lời tri ân chân thành nhất.

Phạm Đăng Cường Người Nhạn Trắng

(Từ phải) NT Đan Hoài Bữu, NT Lê Như Hoàn, NT Phạm Đăng Cường, NT Vũ Hiệp, NT Nguyễn Văn Phong.

Phượng Hoàng Kim Cương viết:

„khôngquân2 lấy đâu ra di tích bất hủ này của Người Anh Hùng Nhạn Trắng Gò Công. Thật là hay, hay vô cùng. Bài này nói lên được cái tình đồng đội của người phi công khu trục, trong những lúc lâm nguy, cái tình cảm gắn bó giữa Khu trục và FAC trên chiến trận, tình thương của người khu trục chỉ huy đoàn kỹ thuật yểm trợ, cũng như cái trách nhiệm cao cả đối với quân bạn dưới đất, nhất là khi trực đêm và mục tiêu rất xa xôi. Phượng Hoàng Kim Cương xin dựa hơi vào đây cái hình chụp chung với người Anh Hùng Phượng Hoàng Kaki Phạm Đăng Cường, Phượng Hoàng Rosa Lê Như Hoàn, ở bãi biển Pensacola, FL hồi 1962, trong đó người đứng giữa là Anh Hùng Phạm Đăng Cường, qua phải là Tr/tá Lê Như Hoàn, kể đến là tôi.“

